

Orfeó Granollerí

Amablement convidats pel president d'aquesta entitat cultural, En Francesc Sala, assistirem al concert que en la societat La Alhambra té per costum tots els anys celebrar.

Amb entrada regular i sots la batuta del mestre En Marià Bataller, començà el concert a les deu i minuts. Diem, abans que tot, que d'ensà del canvi de mestre, no havíem oït aquest Orfeó, i que, de bon entuvi, vàrem apreciar la manca de choristes, sobretot en el qué es refereix als homes baritons i tenors, cosa que feia que el conjunt s'en ressentís bona manera, especialment en l'interpretació de determinades composicions, que éixien mancades d'aquella homogeneïtat que els convé i les caracteritza,

Fetes aquestes salvetats, comencem la ressenya del concert.

De tota la primera part, sobressortí la interpretació de la bella composició «Oh, quin bon ecol», de Lassus, amb la qual els cantaires s'hi identifiquen, fent pensar en els seus millors temps. També va assolir una perfecta interpretació la nova cançó, original del propi mestre Bataller, «En Pere Japó», que va resultar agradosa i força ben construïda. La nova obra d'en Bataller creiem hauria de dir-se «Pere Japó». Fou molt aplaudida i va haver de repetir-se. Per fi, clogué aquesta primera part, la sardana «Empordà i Rosselló» del mestre Morera, que eixí bon xic defectuosa.

La segona part, a càrrec de la secció d'homes, fou ben cantada, encar que va adolèixer del defecte de monotonia, puix que no hi figurava cap composició de tò festiu ni rialler que fés eixamplar el cor dels oients. Creiem que aquest fou el motiu de que el públic es mostrés reservat, no fent repetir cap obra, a pesar de mereixe-ho «L'emigrant» i «Els remers del Volga», aquesta darrera sobre tot.

La darrera part del concert fou la més notable. Tingueren de repetir-se, a precís insistents del públic, el «Sant Josep i Sant Joan» d'en Pérez, sempre frescal i corprenedor; «La sardana de les monges», que assolí una interpretació ajustadíssima; i «Scherzo» d'en Martini, que fou cantat amb aquella frivolitat que requereix la seva ben encepogada partitura. Del «Nostre Cant», del mestre Bataller,

que constitueix l'himne de l'Orfeó, devem dir que és ben compost, sobretot la seva frase del segon motiu, que és plena i vibra fortament. En totalitat, aquesta darrera part fou agradosament aplaudida per la distingida concurrència, oïntse a l'acabament moltes veus demanant «Els Segadors». Fou tanta l'insistència per part del públic, que el mestre Bataller, va veure's obligat a dirigir la paraula, manifestant que, per no trobar-se a casa seva —la casa de l'Orfeó— havien adquirit el compromís de no cantar aital composició i que per aquest únic motiu no l'interpretaven.

MUNDIAL CINE ::

Programa per avui, diumenge
REPARICIÓ DE LA CANÇONETISTA

Esperanza VELASCO

I estrena de les noves pel·lícules

PATHE REVUE
POR AMOR (Episodis IX i X)

EDDA GABLER
ES... EL! (Por Harold Lloyd)

Dissabte: Quintet de «La Moderna»

Promptel Promptel Promptel

EL HIJO DE LA NOCHE

Seguint la tanda de presentar-nos en aquest saló grans atraccions, diumenge passat n'actuaren tres que cada una d'elles constitueix un complet espectacle. «Diavolo», amb els arriscats treballs ciclistes en la seva «Gàvia de la Mort», impressionà de bò de bò al públic. G. Spinetto, amb sa *troupe* d'animals ensinestrats divertí força, sent ben notable l'exercici d'aquelles dugues mones que donaren la volta a la sala a dalt d'una minúscula bicicleta que volava sobre un filferro. I «Wences», el celebrat malabarista i ventríloc, tot d'una peça, també va fer-se séu al públic.

— Dimecres i dijous passats se projectà en aquest saló la pel·lícula «El Gran Galeoto», adaptació cinematogràfica del drama romàntic de l'Echegaray. La refundició s'ha fet amb tota cura i encara que hi falti la sonoritat de la versificació, el drama, convertit en film, hi guanya en verisme, conservant l'emoció de l'assumpt. Pel·lícules com aquestes i altres que darrerament hem vist al Mundial ens fan creure en l'obra educadora que la pantalla cinematogràfica ha de desenrotllar.

Centre Catòlic

Prèviament convidats, per un representant de la companyia, vàrem assistir la tarda del diumenge passat, a la funció extraordinària que la Secció líric dramàtica de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, va donar en el teatre d'aquesta societat.

Dirigida per el notable primer actor En Esteve Trullàs, va posar-se en escena l'interessant esboç social nomenat «Arràn l'abís» que fou interpretat de faísó magnífica per tota la secció. Es una obra que pels moments, ben trets per la realitat dins el marc que l'actual lluita de classes tresbalsa al món, té el poder de fer escoltar amb atenció a l'espectador, puig que en les diferents escenes en que els conflictes es posen més de relleu, s'adona l'oient de la trista realitat que fa que avui sigui materialment impossible l'arranjament d'aquesta qüestió, de qual arranjament en depèn el progrés i la riquesa dels pobles.

L'autor, En Jaume Riba i Jové, fa gala d'ésser un bon observador de les passions humanes i dibuixa els personatges, sense exageracions ni trucs escènics vulgaríssims, per el desenrotll del problema principal de l'acció. I encar que no tota la gent obrera pensa exactament com la seva; ni tots els amos tenen l'altruisme i bonhomia del que ell ens presenta, no per això deixa d'ésser una bona empresa l'intenció que ha mogut al senyor Riba al traslladar a les taules ço que avui representa el nostre pa de cada dia: la sagnant i eterna qüestió social.

Sots aquest caire, és d'alabar el propòsit de l'autor, i amb ell la dels intèrpretes de l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, en inculcar al públic la necessitat de que es compreguin bé aquests problemes vitals per a la societat, per tal d'encarrilar-los, a la fi, a un estat de mutua compenetració i dignificació, entre les dugues parts avui llastimosament contraposades.

Immediatament es posà en escena la xistosa comèdia «Embolics», que digueren força bé tots els actors que en ella hi prengueren part. La presentació d'ambdues obres ben elogiabile.

La concurrència, que fou nombrosa, eixí satisfeta de la representació, premiant als actors amb sorollosos aplaudiments.

Olis i

Sabons

Barangé

Barcelona

Girona

Granollers

Telèfon 37